

Biuletyn Akademicki

Po jednodniowym strejku demonstracyjnym, przeprowadzonym w sobotę dn. 5-go maja, młodzież akademicka powróciła do zajęć.

Na wszystkich wyższych uczelniach dawało się jednak wyczuć wrzenie. Koledzy naradzali się nad sytuacją; sale wykładowe świeciły pustkami.

Podniecenie było potęgowane przez brak wiadomości o losie więzionych kolegów i o rezultatach akcji w sprawie zadośćuczynienia; widoczne było, że jedynie zwołanie wieców, na których cała sprawa zostanie zreferowana, może powstrzymać kolegów od wystąpień żywiołowych.

Utworzona przez delegacje wyższych uczelni Konferencja Ogólnoakademicka wyznaczyła wiece na czwartek dn. 10-go b. m. o godz. 1 po poł., przypuszczając, że sprawą wyjaśni się w tym, czy innym kierunku. Na dziesięć minut przed godz. 1-ą władze wyższych uczelni otrzymały oficjalną wiadomość, że kol. Budrewicz został uwolniony. Sytuacja stała się bardziej skomplikowaną, bowiem kol. Skrzypczyński pozostał nadal w więzieniu, senaty nie otrzymały zadośćuczynienia, a młodzież gwarancji, że podobne wypadki nie będą miały nadal miejsca.

Aby zaznaczyć, że tylko część naszych żądań została wypełniona, Konferencja Ogólnoakademicka przedłożyła wiecom następującą rezolucję:

Stan rzeczy, stworzony przez haniebne gwałty i nadużycia policji niemieckiej, popełnione na kolegach z Uniwersytetu i T. K. N. w dn. 1 i 3 maja do dzisiaj uległ tylko częściowej zmianie. Ogół akademicki zadośćuczynienia za zniewagę nie otrzymał, kol. Skrzypczyński jest w dalszym ciągu więziony. Wobec tego młodzież, zebrana na wiecach akademickich dn. 10|V b. m., raz jeszcze zakłada najenergiczniejszy protest przeciwko aktom brutalnej przemocy i postanawia przerwać wszelkie prace na wyższych uczelniach.

Jednocześnie młodzież zwraca się z gorącym apelem do senatów akademickich wyższych uczelni i do całego społeczeństwa o czynne poparcie akcji, protestującej przeciwko bezprawiu władz okupacyjnych.

Rezolucja ta została przyjęta przez wiece na wszystkich uczelniach.

Powzięto również uchwałę, że w poniedziałek dn. 14. V. zwołane zostaną wiece sprawozdawcze.

Okazało się jednak z różnych powodów urządzanie wieców z poniedziałek byłoby przedwczesne, to też Konferencja Ogólnoakademicka uchwaliła odłożenie wieców do piątku dn. 18|V r. b. na godz. 4 po poł., motywując swą decyzję, jak następuje:

1) Do poniedziałku nie zaszły żadne wypadki, któreby sytuację naszą mogły zasadniczo zmienić.

2) W dniach najbliższych oczekujemy wiadomości, od których zależy nasze stanowisko i charakter dalszej akcji.

O postanowieniu Konf. Og. zawiadomiono kolegów na wszystkich uczelniach.

*

*

*

Zaburzenia głodowe na ulicach Warszawy dały pretekst policji niemieckiej do rozpowszechniania prowokacyjnych pogłosek, jakoby studenci byli inicjatorami tych rozruchów.

Wersje o udziale studentów w powyższych zajściach musimy uznać za celowo kolportowane dla wytworzenia fałszywych pojęć o naszej akcji.

Protest przeciw gwałtom władz niemieckich i żądania nasze, wyrażone w uchwałach wiecowych, są zbyt wyraźne, aby opinia publiczna dała się w błąd wprowadzić.

Konferencja Ogólnoakademicka.

Warszawa, 16 maja 1917 r.

O. H. Roznach

K-61/56788

31. VII

400

MR 3637